

τοῖς καλῶς συλλογιζομένοις, δτε διεκυθεύετο οὐ μόνον ἡ ὑπαρξίς προσώπων τινῶν ἐν μέρει, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη διοκλήτου τοῦ τόπου. Τὰ προηγούμενα τοῦ 1769 ἐπὶ Ἀλεξίου Ὁρλώφ καὶ τὰ τοῦ 1790 ἐπὶ Λάμπρου Κατσώνου πρόσφατα ἦσαν ἐν τῇ μνήμῃ ἐκάστου.

Ἡ κοινὴ γνώμη δυνατὴν ἔθεωρει ἀείποτε τὴν κίνησιν τῆς ἐπίκαιας στάσεως ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἴδιως ἀπὸ τῆς Λακωνίας. Ἀληθῶς αἱ δρειναι ἐπαρχίαι τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἀρκαδίας, τὰ Καλάβρυτα καὶ ἡ Γόρτυς, διλιγίστους ἀριθμητικῶς καὶ οὐδεμιᾶς σημασίας ἔφερον κατοίκους Τούρκους, ἐν φοῖς Ἐλληνος ἀμφοτέρων συνεποσοῦντο ἐν συνόλῳ περὶ τὰς δύδοντα πέντε χιλιάδας.¹ Ἀλλὰ, ἀν τὰ Καλάβρυτα ἀπηλλαγμένα ἦσαν πλησιεστέρων ἔχθρῶν Ἰσχυρῶν, ἡ Γόρτυς δῆμος περιεκυλοῦτο ἔνθεν μὲν ἀπὸ τῶν ἐν Δάλᾳ, ἔνθεν δὲ ἀπὸ τῶν ἐν Ὄλυμπίᾳ, Μεγαλουπόλει καὶ Τριπόλει Τούρκων, δλων ἐμπειροπλέμων καὶ μέχρι τῶν τετραχισχιλίων ἐνόπλων ἀριθμουμένων. Ἡ Λακωνία δῆμος, παρ' οὐδενὸς κατοίκουμένη Τούρκου, καὶ τῶν γειτόνων Βαρδουνιωτῶν περιεφρόνει καὶ κατὰ τὰ δυτικά αὐτῆς ὑπερεῖχε τῆς τε Γόρτυνος καὶ τῶν Καλαβρύτων. Διὰ ταῦτα πάντα οἱ ἐν τῇ Λάνδρᾳ πρὸς μὲν τὸν Μαυρομιχάλην ἔγραψαν προτείνοντες τὴν προκαταρκτικὴν κίγησιν τῶν λάκωνικῶν δπλων, πρὸς δὲ τὸν ἐν Γόρτυνι Κανέλλον Δεληγιάνην ἐδήλωσαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου παρασκευῆς. Ἀλλ ἡ θεία πρόνοια ὥρισεν ἄλλως τὴν ἐναρξίν τοῦ ἀγῶνος κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Ἐλλάδα. Ἡ Λακωνία καὶ ἡ Γόρτυς συνεβάδισαν, τῶν Καλαβρύτων προηγηθέντων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καθὼς ὁ Κολοκοτρώνης ἐν τῇ Λακωνίᾳ, Ἀναγνωσταρᾶς δὲ καὶ Δικαῖος ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ κατὰ τὰς μονὰς Σιδηρόπορταν καὶ Γαρδίκι, οὕτως ἐκρύπτοντο καὶ ὁ Ὁδυσσεὺς Ἀνδρούτσου ἐν Πάτραις ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἰωάννου Βλασπούλου, καὶ οἱ Πετρεζαῖοι Βασίλειος, Κώνσταντίνος καὶ Νικόλαος ἐν Καλαβρύτοις ὑπὸ τὴν τοῦ Σωτηρίου Χαραλάμπου. Μόνοι δὲ, τῆς Λακωνίας ἔξαιρουμένης, φανεροὶ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἀρματωλοὶ ἐσώζοντο ὁ Κόλιας Πλαπούτας ἐν Γόρτυνι καὶ ὁ Παναγιώτης Κεφάλας ἐν Ἰμπλακίοις (α), χωρίοις τῆς Μεσσηνίας κατὰ τὸ Στενύκλαρον πεδίον, ἀλλ' ἀνευ σημασίας ἀξιοπαρατηρήτου παρὰ τῇ τουρκικῇ ἐξουσίᾳ.

Περὶ τὴν αὐτὴν δ' ἐπίσης ἐποχὴν ἀπῆλθε κρυφίως καὶ ὁ Δικαῖος εἰς τὴν Λακωνίαν, ὅπου ὠμήλησε τῷ Μαυρομιχάλῃ, Τρουπάκῃ καὶ ἄλλοις περὶ τῆς ἐγκαίρου πλέον ἐνάρξεως τοῦ πολέμου. Ἐπειδὴ δ'